

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év április hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 17.B.62/2022/14. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott letartóztatásának kezdőnapja helyesen 2020. szeptember 14.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. október 17. napján kihirdetett 17.B.62/2022/14. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés d), f) és j) pontjai szerint minősülő emberölés büntettének kísérletében, a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő 3 rb. rongálás vétségében és a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül – 2 év 5 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A törvényszék a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Ezenkívül a bíróság rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[3] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére súlyosítás – hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, a feltételes szabadság tartamára pártfogó felügyelet elrendelése és magatartási szabályként tanúl sértettől való távoltartása – érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.851/2022/5. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[5] Kifejtette, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék helyesen vette számba, azonban az ügyészi álláspont szerint azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, a büntetés kiszabása során eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott javára értékelhető enyhítő körülményeknek, míg érdemben nem értékelte a vádlott terhére megállapítható többszörös halmazatot és az élet elleni cselekmény többszörösen való minősülését. Érvelése szerint az ügyészség által a váddal egyező beismerés esetére megajánlott 3 év helyett 2 év 5 hónapban megállapított szabadságvesztés eltúlzottan enyhe, ellenkezik a büntetési célokkal, nem alkalmas sem generál sem speciál preventív célok elérésére.

[6] Kifejtette, hogy a feltételes szabadságra bocsátás próbaidejére azért indokolt pártfogó felügyeletet elrendelni, mivel a vádlott paranoid zavara – amely az elkövetést motiválta – érdemben a letartóztatás alatti alkoholmegvonás miatt szűnt meg magától, kezelések alkalmazása nélkül és a vádlott esetleges újbóli alkoholfogyasztói magatartásra való visszarendezkedése esetén ismét felléphetne, és eluralkodhatná a gondolkodását. Ennek megelőzését szolgálja a pártfogói felügyelet a speciális prevenció keretében. Ezzel összefüggésben indokolt a próbaidő tartamára a vádlottnak a volt feleségétől, mint sértettől való távoltartása is.

[7] Utalt arra, hogy az ítélet jogi indokolása kiegészítendő azzal, hogy az elkövetéskori anyagi jogszabályok kedvezőbbek a vádlottra.

[8] A vádlott védője az ügyészség által előterjesztett fellebbezésre tett észrevételében a vádlott személyi körülményeiben és személyiségszerkezetében bekövetkezett jelentős pozitív változásokat hangsúlyozta, egyúttal az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[9] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[10] A vádlott védője a nyilvános ülésen felszólalásában a korábban írásban kifejtett észrevételeit fenntartotta.

[11] Terhelt1 vádlott a nyilvános ülésen nyilatkozatot nem tett.

[12] Az ügyész súlyosítást célzó fellebbezése nem alapos.

[13] A kizárólag a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezésre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] A törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, így törvényesen járt el, amikor elfogadta a vádlott beismerő vallomását, továbbá a megállapított tényállás alapján helyesen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[15] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba a vádlott javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. Az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal ellentétben a törvényszék a súlyosító körülményeket – a bűncselekmény többszöri minősülése, valamint a többszörös halmazat – érdemben értékelte, azonban azok súlya a jelentős számú és nyomatékú enyhítő körülmények mellett elenyészik.

[16] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[17] Az ítéltábla utal arra, hogy a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglevő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[18] A törvényi előírásokat és az ítélkezési gyakorlatot együttesen figyelembe véve a vádlott kedvező személyi körülményei alapján a másodfokú bíróság a törvényszékkel egyezően arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyéniesítésnek tulajdonít döntő jelentőséget azzal, hogy a generál preventív szempontokat sem mellőzi.

[19] A Fővárosi Ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját, amely szerint a vádlottal szemben a szabadságvesztés mértéke még a büntetési tételkeret minimuma esetén is eltúlzott lenne, így a személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel arányban a szabadságvesztés tartamát – a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában és a Btk. 82. §

(4) bekezdésben foglaltak törvényes alkalmazásával – a törvényi minimumhoz közelítő mértékben 2 év 5 hónapban állapította meg, emellett a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a törvényszék enyhébb végrehajtási fokozatra vonatkozó megállapítása is megfelel az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a törvényszékekkel egyező álláspontra helyezkedett a tekintetben, hogy a büntetlen előéletű, 60 éves vádlott mentális egészségében és életvezetésében beállt pozitív változások következtében a társadalomba beilleszkedve, annak hasznos tagjaként már megszenvedte az általa elkövetett bűncselekmény következményeit.

[21] Az ítéltábla álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés tartama kellően igazodik a bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott társadalomra veszélyességéhez, továbbá alkalmas a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésére.

[22] A fellebbviteli főügyészség büntetés kiszabására vonatkozó indítványára figyelemmel a másodfokú bíróság arra is rámutat, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott büntetés kellő mértékben magában hordozza a megtorló jelleget, a társadalom negatív értékítéletét, továbbá igazságossága, szükségessége és hasznossága folytán alkalmas a társadalom védelmére és újabb bűncselekmények megelőzésére.

[23] A Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett a Budapest Környéki Törvényszék pártfogói felügyelet és távoltartás elrendelésének mellőzése tárgyában kifejtett indokolásával, melynek megismétlése szükségtelen.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletének jogi indokolását szükségesnek találta azzal kiegészíteni, hogy az elkövetéskori Btk. alkalmazása a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének megnyílása miatt kedvezőbb a vádlottra nézve, figyelemmel arra, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, akit emberölés büntette [Btk. 160. § (1), (2) bekezdés] miatt tettesként ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre.

[25] A törvényszék szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezése és az előzetes fogvatartás beszámítása törvényes.

[26] A törvényszék az ítélet rendelkező részében a letartóztatás kezdőnapját tévesen jelölte meg, melyet az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbített.

[27] A törvényszék a lefoglalt bűnjelről és a bűnügyi költségről törvényesen rendelkezett.

[28] A fent részletesen kifejtettek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. §-a alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy a vádlott letartóztatásának kezdőnapja helyesen 2020. szeptember 14. napja.

Budapest, 2023. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke
határozatszerkesztő

Dr. Kertész Andrea s.k.

bíró

Dr. Patassy Bence

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 17.B.62/2022/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.394/2022/8. számú ítélete folytán 2023. év április hó 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év április hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke